

We wensen u een schitterend 2006, dat bruist van succes

Leven

1. OMZETTING VAN EEN INDIVIDUELE PENSIOENTOEZEGGING : FISCALE GEVOLGEN

Fiscoloog / Fiscalogues nr. 1003, november 2005

In een onlangs gepubliceerde ruling verduidelijkt de Administratie het fiscale stelsel dat van toepassing is **wanneer een onderhandse pensioenovereenkomst wordt omgezet in een Individuele pensioentoezegging (IPT)**.

Een vennootschap wilde 20 onderhandse pensioenovereenkomsten met bijhorende interne pensioenvoorziening voor loontrekkenden in evenveel IPT-verzekeringen omzetten. Daartoe vraagt zij een ruling. Een ruling is bedoeld om een bijzondere situatie te regelen. Het is evenwel niet verboden om daar bepaalde principes uit af te leiden.

De omzetting van een dergelijke interne provisie zal geen aanleiding geven tot belasting op het ogenblik van de omzetting op 3 voorwaarden :

- er bestaat een collectief plan voor de desbetreffende werknemer (maar niet noodzakelijk voor alle werknemers) ;
- de limiet van 80 % werd nageleefd tot het ogenblik van de omzetting ;
- de omzetting gebeurt bij een pensioeninstelling die in België gevestigd is.

Bij de voorbereidende werkzaamheden van de WAP voegde de Minister er aan toe dat als die omzetting niet gepaard gaat met een verhoging van de pensioenverbintenis, **de limiet van 1.525 € (te indexeren) niet wordt toegepast**, noch op de omzetting, noch op de betaling van de latere premies.

In het geval dat hier ter sprake komt voorzagt de onderneming een eenmalige patronale premie te storten gelijk aan het beloofde kapitaal (dat ten vroegste op 60 jaar mocht opgenomen worden), verminderd met

- het gewaarborgde rendement dat door de verzekeraar tot aan de 60 jaar van de begunstigde wordt toegestaan,
- een raming van de deelneming in de winst op diezelfde datum,

Als bovendien het in het kader van de IPT uitgekeerde pensioenkapitaal lager lag dan aanvankelijk was overeengekomen, verbond de vennootschap zich ertoe zelf het verschil op te leggen.

De ruling bevestigt dat de patronale premies die ter gelegenheid van die omzetting gestort worden niet onder de limiet van 1.525 € vallen, maar dat ze aan de regel van **80 % onderworpen zijn**.

Het feit dat het kapitaal afkomstig van de IPT hoger zou kunnen zijn dan het aanvankelijk overeengekomen kapitaal, wordt ook niet als een mogelijke verhoging van de pensioentoezegging beschouwd.

En als de desbetreffende vennootschap een bijkomend kapitaal moest storten, zou dit een aftrekbare beroepslast vormen.

Hoe zal dit kapitaal na afloop worden belast ?

De ruling preciseert dat het volledige pensioenkapitaal (IPT-kapitaal + eventuele aanvulling), zonder deelneming in de winst, tegen **16,5 % zal belast worden alsof het om een nieuwe pensioentoezegging.**

Die aanslagvoet van 16,5 % zal aldus worden toegepast als de vereffening plaatsvindt

- ten vroegste op 60 jaar,
- bij de op pensioenstelling (maar niet in geval van brugpensioen voor 60 jaar),
- of bij overlijden.

Dit standpunt is nogal verrassend in de mate dat de overgangsbepalingen die door de wet voorzien zijn niet worden toegepast (waarbij inzonderheid gematigde belasting wordt mogelijk gemaakt in geval van brugpensioen voor 60 jaar). Inderdaad wat de omzetting in IPT betreft gaat de Administratie uit van het principe dat het wel degelijk om een “oude” pensioentoezegging gaat (vandaar dat de limiet van 1.525 € niet wordt toegepast) terwijl ze voor de belasting na afloop beschouwt dat het om een « nieuwe » pensioentoezegging gaat. Niet echt coherent...

Overigens kan men zich de vraag stellen of de redenering die toegepast wordt voor de loontrekkenden niet zou kunnen worden doorgetrokken naar de zelfstandige bedrijfsleiders, in geval van een omzetting van interne provisie naar een interne IPT, zelfs van een Bedrijfsleidersverzekering. Zo zouden de voorwaarden voor belasting na afloop dezelfde zijn. Een bevestiging van de Administratie zou hier welgekomen zijn.

2. VERLENGING VAN INDIVIDUELE LEVENSVERZEKERINGSCONTRACTEN DIE DOOR VROUWEN ZIJN GESLOTEN

Brieven van de Administratie van 18 mei en 21 november 2005

Sinds januari 2002, moeten de individuele levensverzekeringscontracten bij leven die door **vrouwen** gesloten zijn **op 65 jaar eindigen**. Vroeger was dat op 60 jaar. Gezien de progressieve verhoging van de wettelijke pensioenleeftijd voor de vrouwen (**64 jaar in 2006** en 65 jaar in 2009), vragen tal van verzekerde vrouwen een verlenging van hun contract van 60 jaar tot de nieuwe wettelijke pensioenleeftijd.

Hoe zit dat fiscaal gezien ?

Assuralia heeft in dat verband de fiscale Administratie ondervraagd zowel wat de belasting van de natuurlijke personen betreft als wat de vervroegde taks betreft.

A. Belasting van de natuurlijke personen

Men weet dat bij verhoging van de waarborgen bij leven minder dan 10 jaar vóór afloop van het contract, die verhoging in principe gelijkgesteld wordt met een nieuw contract. Volgens dat

principe kan de bijpremie niet in beschouwing genomen worden in het kader van de belastingvermindering. Maar hoe zit dat in dit geval?

Billijkheidshalve en rekening houdend met de verhoging van de wettelijke pensioenleeftijd gaat de Administratie ermee **akkoord dat de premies die na de leeftijd van 60 jaar betaald worden ook de belastingvermindering genieten wanneer het contract (dat vóór 01-01-2002 gesloten werd), minder dan 10 jaar vóór de wettelijke pensioenleeftijd en tot die wettelijke leeftijd verlengd wordt.**

B. Vervroegde taks

In deze reglementering wordt gestipuleerd dat de contracten die een premieverhoging voorzien terwijl de verzekeringnemer de leeftijd van 55 jaar bereikt heeft gelijkgesteld zijn met contracten gesloten worden door een persoon die de leeftijd van 55 jaar bereikt heeft. Deze contracten worden dan beschouwd als zijnde gesloten op de dag van de verhoging. En in dat geval wordt de vervroegde taks niet op 60 jaar geïnd, maar op de 10e verjaardag van de verhoging.

Assuralia heeft ervoor gepleit dat in dit geval een gewone verlenging van het contract tot 65 jaar zonder premieverhoging (tenzij aanpassing of verhoging van de fiscale barema's) niet aan die regel moet onderworpen worden, de afkoopwaarde van het contract blijft immers onveranderd op 60 jaar.

De fiscale Administratie heeft zich hiermee eveneens **akkoord verklaard: de belangstellenden kunnen dus verder premies blijven betalen tot de nieuwe aflooptermijn van hun contract, op die manier de fiscale voordelen genieten, vervroegde belasting op 60 jaar bekomen en het bijkomend kapitaal dat na 60 jaar wordt opgebouwd aan elke belasting zien ontsnappen.**

3. OVERDRACHT VAN ONDERNEMING EN « DYNAMISCH BEHEER »

Pensionletter, nr. 7, 2005

De wet Vandenbroucke voorziet dat **bij wijziging van de pensioenprestaties van een toezegging van het type « vaste prestaties »** (« te bereiken doel»), de reserves die verworven werden voor de periode die de wijziging van het pensioenplan voorafgaat dynamisch beheerd worden, d.w.z. op basis van de pensioenformule en van de dienstjaren vóór de wijziging van het plan, maar voor alle andere gegevens (loon, pensioenplafond ...) op basis van hun waarde op het ogenblik van de berekening, d.w.z. op het moment van het uitstappen of de op pensioenstelling van de betrokken werknemer. Aan dit soort beheer, dat « **dynamisch** » beheer wordt **genoemd** is natuurlijk een prijs verbonden die helemaal niet niks is.

Gelden deze principes ook bij **gedeeltelijke of volledige overdracht van onderneming** met aansluiting bij een andere pensioentoezegging, bijvoorbeeld van het type «vaste bijdragen»? De, zeldzame, meningen over deze kwestie zijn evenwel verdeeld.

Voor de enen is er, gezien er continuïteit van de arbeidsovereenkomsten is, geen stopzetting gevolgd door een nieuw plan, maar wel een wijziging van het oorspronkelijke plan en dus toepassing van het dynamisch beheer.

Voor de anderen is er daarentegen stopzetting van het eerste aanvullende pensioenplan dat door de overdragende vennootschap werd gesloten en invoering van een nieuw pensioenplan bij de overnemer. Het dynamisch beheer is niet van toepassing.

Meerdere argumenten pleiten in het voordeel van deze tweede stelling :

- Hoewel er in hoofde van de werknemer continuïteit bestaat wat de arbeidsovereenkomst betreft, is die continuïteit er niet in hoofde van de overdragende werkgever. In zijn hoofde eindigt de arbeidsovereenkomst op het moment dat hij alle rechten en plichten die voortvloeien uit de arbeidsovereenkomst overdraagt aan de overnemende werkgever.
- De continuïteit die inzake arbeidsovereenkomst die door CAO 32 bis voorzien is die een dergelijke overdracht van onderneming organiseert is niet van toepassing op het pensioenplan. Behoudens andersluidende overeenkomst is de overnemer dus niet verplicht het pensioenplan over te nemen dat van kracht is in de onderneming van de overdrager, als dat plan niet bij collectieve overeenkomst werd ingevoerd.

De overnemer kan het overgedragen personeel bij zijn eigen pensioenplan aansluiten. In dat geval is er geen enkele wijziging van het plan en dus geen dynamisch beheer.

- De WAP voorziet een aantal regels in geval van wijziging van pensioenplan. Geen van die regels verwijst naar de bepaling die over de overdracht handelt. Dit zou betekenen dat de wetgever een overdracht niet als een wijziging van het plan beschouwt.
- De organisator is de werkgever die de pensioentoezegging gesloten heeft. Het uitstappen is de stopzetting van de arbeidsovereenkomst bij die organisator. Bijgevolg kunnen de overgedragen aangeslotenen behandeld worden als aangeslotenen die “uit” het eerste plan stappen met alle keuzemogelijkheden die daaruit voortvloeien.

Deze oplossing die ook door de CBFA vooropgesteld wordt, heeft ook als voordeel dat ze vermijdt dat de overgedragen aangeslotenen uiteindelijk over minder mogelijkheden zouden beschikken dan de ontslagen aangeslotenen.

Marktinformatie

1. NIEUWE BELASTING VAN DE SPAARDER (VERVOLG)...

De Tijd van 26 november 2005 ; L'Echo van 24 en 26 november 2005

De regering heeft uiteindelijk een akkoord bereikt over de belastingwijze van de kapitalisatiebeveks met minstens 40 % obligaties.

Een echt Belgisch compromis!...

Tijdens de eerste periode gaande van 1 januari 2006 tot eind 2007, wordt enkel het deel van de interesten van die obligaties aan de roerende voorheffing onderworpen. Parallel hiermee zal de taks op de beursoperaties die nu 0,5 % bedraagt, tot 1,1 % worden opgetrokken bij het uitbrengen van een kapitalisatiebevek.

Maar dat is niet alles: tijdens de eerste 2 maanden van 2006, zal ze niet worden toegepast op degenen die een kapitalisatiebevek verlaten voor een distributiebevek.

En vanaf 1 januari 2008, zal de taks op de beursoperaties opnieuw 0,5 % bedragen, maar de inning van 15 % zal op het rendement van het geheel van de bevek met obligaties (interest + meerwaarde) gebeuren.

Oef! Moeilijk gaat ook !...Het probleem wordt uitgesteld en iedereen lijkt tevreden. Of niet, want nu is de onzekerheid volledig geïnstitutionaliseerd. Want als de verwachte inkomsten het laten afweten, kan de belasting op elk moment tot andere fondsen worden uitgebreid. En, inzonderheid tot de zogeheten gestructureerde fondsen, met bescherming van het kapitaal die, tot dusver aan die belasting ontsnappen, althans als ze in een bevek zijn ondergebracht....

Niks nieuws **bij de levensverzekeringen**: de taks van **1,1 %** zal vanaf 1 januari 2006 op elke individuele levensverzekering (**Takken 21 & 23, al dan niet met fiscale voordelen, al dan niet aan de roerende voorheffing onderworpen**) toegepast worden die door een **natuurlijke persoon gesloten wordt**.

In Tak 23, zal het weinig belang hebben of de levensverzekering gebonden is aan een gestructureerd fonds of aan een aandelenfonds. Elke premie die in Tak 23 gestort wordt zal aan die taks onderworpen zijn !

Enkel het pensioensparen en het vrij aanvullend pensioen voor zelfstandigen ontsnappen hieraan.

Wat het oorspronkelijk project betreft om de kosten in hoofde van de verzekeraar tot 2,5 % te beperken (wat de commissielonen en de taks van 1,1 % dekt), hiervan lijkt men af te zien omdat het niet in overeenstemming te brengen is met de Belgische en Europese wetgevingen die vrije tarieven en verbod van verkoop met verlies voorzien.

2. DE 1STE PIJLER BIS

L'Echo van 29 november 2005

Volgend jaar zou de regering een « **1e pijler Bis** » willen invoeren, bedoeling is het wettelijk pensioen van de zelfstandigen af te stemmen op dat van de loontrekkenden. Dit stelsel zou niet gefinancierd worden door de Staat, maar door **verplichte bijdragen die in een kapitalisatiesysteem** worden gestort. Het gaat er dus om het principe van de verdeling (1e pijler) te verzoenen met dat van de kapitalisatie om de risico's af te wisselen. De verzekeraars zouden daar een rol in te spelen hebben. Een studie gemaakt door drie experts bevestigt de gegrondheid van een dergelijk systeem. Op voorwaarde dat de gerealiseerde investeringen goed renderen en de opgebouwde reserves niet door de Staat worden in beslag genomen en de communicatie naar de zelfstandigen toe transparant is. Het idee zou erin bestaan de **sociale bijdragen met 1 % te verhogen** en dat bedrag te kapitaliseren ten gunste van het pensioen en de zelfstandigen een veilig rendement te garanderen. De beroepsorganisaties lopen evenwel niet warm voor dat idee. Dit project zou eind december op de tafel van de Ministerraad moeten liggen. Doelstelling : dat het in **juli 2006** van kracht zou worden. Afwachten ... Zou deze diversificatie naar kapitalisatie in de 1e pijler ook op de loontrekkenden moeten worden toegepast ? Volgens de auteurs van de studie wel, maar dan volgens een ander mechanisme .

3. BONUS NA 44 JAAR CARRIÈRE...

L'Echo & De Tijd van 24 november 2005

Loontrekkenden en zelfstandigen met een **carrière van 44 jaar** zullen vanaf 1 januari 2007 een pensioenbonus ontvangen. Deze maatregel werd in het "Generatiepact" opgenomen dat er de werknemers toe aanzet langer te presteren. Er werd reeds voorzien dat **vanaf 62 jaar** een bonus zou uitgekeerd worden aan de werknemers. Bovendien zullen de personen met een carrière van 44 jaar en die nog willen werken ook een bonus ontvangen. Voor de zelfstandigen zal het om de afschaffing van de pensioen "malus" vanaf 44 jaar carrière gaan.

4. DE CBFA VISEERT DE ONDOORZICHTIGE RECLAME, INZONDERHEID IN TAK 23

De Tijd van 24 & 26 november 2005

De CBFA viseert de reclame bij de verkoop van levensverzekeringen gebonden aan investeringsfondsen (Tak 23). **De belegger heeft te weinig zicht op het rendement, de risico's en de kosten.** Vaak weet hij zelfs niet eens dat hij een verzekering gesloten heeft! De schuld hiervan ligt gedeeltelijk bij de financiële instellingen die daar gewild niet over spreken in hun reclame.

Federaal Minister Freya Van den Bossche had in juni laatstleden een enquête gevraagd over de reclame over financiële producten. De CBFA heeft dan een twintigtal financiële instellingen ondervraagd. Blijkt hieruit dat **de problemen zich effectief op de producten van die Tak 23 concentreren.** Wanneer een bank een beleggingsfonds lanceert, moet de publiciteit vooraf door de CBFA zijn goedgekeurd. Dat is niet het geval voor een verzekeraar: controle van dergelijke reclame kan, krachtens een Europese richtlijn, enkel a posteriori. Daarop wil de Minister snel met de verzekeringssector discussiëren over de te nemen maatregelen. Meer transparantie is noodzakelijk. Bedoeling is niet een wet te maken, maar bepaalde regels toe te passen om een einde te stellen aan de misbruiken.

5. FISCALE WOONPLAATS : KNOKKE OF ANTWERPEN ?

Fiscoloog / Fiscologue nr. 995, september 2005

Een echtpaar woont en werkt tijdens de week in Antwerpen, waar de kinderen naar school gaan. Elk weekend gaat de hele familie naar Knokke, waar ze duidelijk deel uitmaken van een sociaal netwerk. **Waar bevindt zich de fiscale woonplaats** van dit echtpaar ?

De belastingcontroleur vindt de situatie verdacht. U moet weten dat de gemeentetaks in Antwerpen 8% bedraagt terwijl dat in Knokke 0 % is...

Onze controleur begint dus nauwkeurig het komen en gaan van het gezin na te gaan. Zijn speurderswerk moest hem ervan overtuigen dat de woonplaats van de familie Antwerpen was.

De Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen waar de zaak aanhangig gemaakt werd oordeelde dat niet kon worden uitgemaakt of nu Knokke of Antwerpen het overwicht had. Het gezin had het centrum van zijn belangen over twee plaatsen verdeeld met elk een eigen gewicht in de schaal.

Besluit : de rechter oordeelde dat de Administratie niet het bewijs had kunnen leveren dat de fiscale woonplaats niet in Knokke was gevestigd. In dat geval moet voorkeur worden gegeven aan het criterium van de wettelijke inschrijving (in casu in Knokke).